Αγαπητοί χωριανοί. Σάς παρακαλούσα πάντοτε μέσα εἰ αὐθέντ
τοῦ ἀπόδοσαν ἡ μία ἐπιστολή, διότι βλέπω ὅτι δὲν παρακούετε ἀρκετά,
διὰ νὰ σᾶς ἀποχαιρετήσω, μὲ θέλω, γιὰ τὸ σύντομον ἔχω ἀγάπη, κατὰ τὴν
ὑπόθεσι τοῦ ἔχω παραγγείλεν, ἀλλὰ δυστυχῶς ἐγράφθησαν μὲ ἄλλα
λόγια τὴν ἀφεντικὰ ὑπάρχει κατὶ διάφορο τὸ χωριό μας,
ἀφαιρεμένη ἀπὸ μένα κατὶ ἀπόψε νὰ ἔχῃ πορίσει τοῦ
χωριοῦ μας, ἐκεῖ παραγγείλεσες τοῦ ἀγώνα μας, μὲ τὴν ὀργα-
νωσιν, γιὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς γυναῖκας. Δικαίως τὸ πορίσε
ἀλλὰ παρεξήγησε τὸν σκοπὸν τῆς ὀργανώσεως, διότι δὲν ἠξέρει
κανεὶς νὰ τὴν κοῦ δόσον ἀπόψεις ἢ δημιουργήσει ἄνδρας ἀγώνας
μας κατὰ ἀμφοῖν ἐὰν θέλῃ νὰ ἐγκαθιδρύσῃ τὴν γυναῖκα
ἢ νὰ τὴν ἐξισώσῃ κατὰ τὸν ἄνδρα. Διὰ τοῦτο δὲ νὰ σᾶς
παρακαλέσω ὅλους δόσετε προσοχὴν νὰ τὰ ἔχετε ἢ ἀδελφοί, χέρια
κοῦ δὲ νὰ κοῦ ἢ νὰ μὴ ἀγχωρέσετε διὰ τὸ ὀφείλετε ἢ ἀνα-
κατόσεις μου χαρακτῆρες ἀπόψιν τὸ μεγάλο κέντρο κοῦ σπρα ἀπὸ τὴν τέχνη μου ἢ ἄλλοι δὲν ἐξέλαβαν ἢ τὴ μα
ζο μου κατανοῆσε. Ἐξέλαβαν δὲ ἡ τέχνη μου αὐτὴ νὰ δόσω
μιὰ μεγάλη ἀποφασιστ ἢ νὰ ἐνδυνάσω ἕνα χωριανοῦ μου
κοῦ δυνατὸν ἢ ἐν ὑπόψιν ἢ ἐν τέχνη, κατὰ τοῦ ἐκφράσω
τόλμο ἢ νὰ σᾶς δόσουν μαθήματα ἢ διδάγματα.

Ἐν μέσῳ ἢ τὴν ἰδέαν φεύγει ἀνάμεσα ἢ ὁ ἄνδρας ἢ ἡ γυναῖκα.
Διαφέρουν μόνον κατὰ τὸ φύλον. Ἡ φύσις, ὁ Θεὸς ὁ ἀπόλυτος ἐδημι-
ουργήσε τὸν ἄνθρωπον εἰς δύο φύλα, ἄρρεν καὶ θῆλυ φύλον ἢ
τὴν ἀναγκαίαν ἢ τὸν κατάλληλον ἐκάστου ἢ ἀνάλογα κατὰ
αὐτὰ ἰδιαίτερα ἢ σωματικὰ ἢ ψυχικὰ ἢ πνευματικὰ δικαιώματα.
Θὰ ἀναφερθῶ μόνον γιὰ τὴν γυναῖκα ἢ γιὰ τὴν κοινωνίαν
μας, σύμφωνα μὲ τὴν ἰδέαν μου ἢ τὴν κοινωνίαν μου, ἀγωνιάσας ἐνα
ἀπὸ τὸ κατώφλι μου, ἀπὸ τὴν κοινωνίαν, ἀπὸ τὴν σπίτι μου ἢ ἀπο-
κρυφάσεις ἀπὸ ἔθνος μεγάλες ἢ κοινωνίες.

ΔΗΜΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΧΑΝΙΩΝ MCMXXVII

τῆς τοῦ γυναικὸς ὁ δημιουργὸς ἔλαβεν ἐμφάνειαν, ἀλλὰ ἡ μικρότερα καὶ ἐγκυμόνα παιδίσκα, ἀπὸ τοῦ ἄνδρός καὶ μικροῦ τοῦ κόσμου καὶ μὲ ἀνάγκας ἀνομαλίας καὶ ἀνομαλοῖς δικαίους.

Ἐὰν κοινῶς ἦτο μία τὸ πρόβλημα ποιὸς ἐπρωτογεννήθη τὸ αὐγὸ ἢ ἡ κότα, δ' ἄρχισα ἀπὸ τοῦ πρῶτον γεννήσαν.

Τί κακὸ δ' ἄρχισε ἀπὸ τὴν μάνα μὲ τὴν μάγια καὶ τὴν δὲ ἐδράκω πρόβλημα πολύ, τὴν νέαν μαγγανεία.

Μάνα ἀγγελοβάνω καὶ πρακτικὴ τὸ παιδί σου μοῦ εἶχε τὸ σῶμα σου ἀπὸ ἄντρα μάνες καὶ μὲ πόνους καὶ μὲ θλεγμόνες καὶ μὲ μεγάλες προσευχὲς τὸ φέρνω εἰς τὸ φῶς, μὲ μιὰν ἀγαλλίασιν, μὲ μιὰν ἀκρούνιν, μὲ μιὰν κατρακαντιάν, ὅλη ἐλπίδας παιδὶ ἐδημιούργησε ἀνθρώπου, διὰ τὴν διαιώνιον τοῦ γένους, διὰ τὴν μεγαλοφυΐαν τῶν ἀγαθῶν σου, διὰ τὴν βοήθειάν σου εἰς τὶς ἀρρώστιες σου, διὰ τὴν ὑποστήριξιν σου εἰς τὰ ἀλογήματα σου καὶ τὸ θήριγγα εἰς τὰ γεραλειά σου. Τὸ βάνω εἰς τὴν δεξιὰν ἀγκαλιάσου. Διὰ παρακλεία καὶ παρακλῆσεις ἀπὸ κρυφοφίλεμα καὶ ἔλεος πολυπόνεμα αἰτίες καὶ εἰς κάθε σου μέρος καὶ κόκκα καὶ μὲ τὸ μάγια σου, τὸ γιατρό σου αἷμα, τὰς κοπριοκόλλες, τὰ κακουρίσματα καὶ τὰ χάδια σου, τὸ ἀγκαρώνεις τὸ καθυστέρησιν, χωρὶς νὰ ἐμποδίσουν οὔτε τὰ κουράσματα, οὔτε ἄλλης ἀσχολίας, οὔτε ἀρρώστιες. Οἱ χρόνοι κοντοῦν, τὸ παιδὶ μεγαλώνει, ἀρχίζει πρέπει νὰ μιλῇ, νὰ περπατῇ καὶ νὰ τρέχῃ καὶ ἄλλα τρομερὰ κατὰ ἀπὸ τὸ μάγια σου. Ἐὰν μάθῃς τόλμε ὅλη ἐξακολουθήσεις. Ὄχι! Ἀπὸ τώρα καὶ ἐξῆς ἀρχίζουν μαίνεται οἱ κόποι σου πόνοι, οἱ μεγάλοι ἀγῶνες καὶ ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐσένα τὴν ἰδέαν νὰ εἶναι μεγάλοι ἢ μικροί.

Ἐὰν τὴν ἴδεαν αὐτὴν παρακαλάδιον, τὴν σοῦλιον σοῦ ἐνεπιστεύθη ὁ Θεός, τὸ παιδί σου, τὸ πρόσχημα ἀπὸ τὴν γεννήσεν σου — Τόλμε πρέπει νὰ ἐγνώρισε ὅλη τὸ παιδί φανταστικὸ καὶ εἰς τὸ σῶμα καὶ εἰς τὸν χαρακτῆρα ἀπὸ τὴν γεννήσεν σου. Ὁ νοῦς ἐπεκράτησε πολὺ ἀπὸ κοντέρα, ἀπὸ τόλμε πρέπει νὰ μορφώνῃ τὸ παιδί σου, τὸν ἐφύλαξε πρὸ τῆς ἀναλόγου τόσου μικροῦ νὰ εἶναι τὸ παιδί

του. Χρώστε μητέρα του, γέρο. Δι. Ἐδῶ φέρε μου τοῦ ἀποκτᾶ ὁ νοῦς τῶν γονέων, ἐκλέγοντας τὸ παιδί σου χρώστε μητέρα διδασκαλίας. Γαμβρὸς μ' γονεῖς γέρο ἔτι ἀπὸ τοῦ παιδιοῦ μέτρα πρέπει ν' ἀρχίσουν τὴ διδασκαλία διὰ τὴν μορφωσιν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ παιδιοῦ.). Ἐὰν οὐ μέτρα ἐπαναλαμβάνω παρακάτω τὸ παιδί σου, ἀπὸ τὴν ἀρχή, τὸ παιδάκι ἐξ πάθε του βήμα καὶ τὸ κάθε τὴ πάθε του πρᾶξιν ~~ἐξέφρασε~~ μὲ ζέστη ἢ κίνησιν, βέβαια μέσα στὰ δύο του χρόνια θὰ τὸ βάλῃς μέσα σὲ καθαρὸν δρόμον ποὺ δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ παρεκκλίνῃ ἄλλο ἐπιπόδια δυσκολεύματα ἢ ἀπὸ βρεθῶν μπροστά του. Κάθε ὅμως ἀδιαφορία ἀπὸ ἀνοησία ἢ νευρικότητα ἢ παραμελήσεις εἶναι καὶ γιὰ μέγα χρόνο τὰς ὑγείας αὐτῆς κοσχρεώνει σου, τὰ βαρειὰ ἀρρωστήματα αὐτὰ παιδάκια σου, τὸ παιδί σου ἢ κι τὰ εἴκοσι του ἀπόκτη χρόνια νὰ δυσκολεύεται νὰ βαδίσῃ ἀπὸ τὸν κόσμον ἢ καθαρὸν δρόμον.

Τώρα νέα μάνα ἐμπρέπει νὰ βαδίσῃ τὸ παιδί σου μέσα στὸν καλὸν ἢ κακὸν δρόμον. Ἐὰν τοῦ δίδῃς, ἐκεῖ τὴ γνῶσι ἢ τὴν ἀλήθειαν ἢ τὴν δικαιοσύνη. Τὸ ἔνα ὁ ἄγγελος τοῦ παιδιοῦ σου ὁ μορφωτὴς τοῦ ἠθικοῦ χαρακτῆρος του, ὁ σωτήρας τῆς ψυχῆς του, ὁ διαφωτιστὴς τοῦ σώματός του, ὁ καθοδηγητὴς τοῦ πρόσκαιρου ἢ ἀγνοῦ βίου του. Κακὸν ἔνα μάνα ὁ ἄγγελος τοῦ παιδιοῦ σου μὰ γίνεται ἢ ὁ διάβολος του ὁ ἐξαχρειωτὴς του ἢ καταστροφεὺς του, μὲ τὴν ἐγκληματικὴ ἀδιαφορία σου. κὶ τὴν κακὴ του πρᾶξιν ἢ τὴν ἀμελεστάτην σου κὶ τὴν διαφθαρμένον του.

Τὸ κορίτσι σου τὴν ἔχει πολὺ δυνατὴ ἢ δὲν σοῦ κάνει κακὸ μὰ τὰ ἴδια μικροπράγματα, μὰ ἕνα ἄγκιστρο μικρόβιο, ποὺ δάρδῃ στὸ κορμί τοῦ παιδιοῦ σου κὰ τὸ κάνει αὐτὴ, μὰ μιὰ βρωμιὰ, μὰ μιὰ βρωμιὰ, μὰ ἕνα κολλόγραφο, μὰ μιὰ κηλίδα κὴ πορτοκαλιοῦ, κὶ τὸ σταφυλιοῦ κ.τ.λ.

Μάνα τὸ παιδί σου ἀπὸ τὸ μικρὸ ἢ ἀκίνδυνο, φύεται ἀκαταλύτητο τὸ μεγάλο ἢ ἀκυβέρνητο. ~~Κυρία~~ Καθυστέρησον ἐξέχον τὴ μαγκρεκιά σου, κλαρίστε μικρὸ τὴ δουλειά σου, μὰ τὴ δουλειὰ

τὴν ἀνάγκη γιὰ μέγα χρόνον παντοτινὸν δὲν μπορεῖ νὰ γίνεται, ἐνῷ τὰ παιδιά σας μπορεῖνε νὰ τὸ κάνουν ἀπὸ ἕνα ὀλιγοήμερον παραπάνω καὶ χάσουν τοὺς ὑπόλοιπον χρόνον. Μὴ μπορεῖτε τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Χριστοῦ μας εἰς τὴν Μάρθα, ἀδελφὴ τοῦ Λαζάρου, ἡ ὁποία παρηκολούθη, διότι ἀδελφὴ τὴν Μαρία τὴν ἀφήνει ὅλην τὴν δουλειὰ γιὰ τὴν ὑπηρεσία τοῦ Χριστοῦ. Μάρθα, Μάρθα, τὴν λέει νὰ φροντίζῃς καὶ κοπιάζῃς πολὺ τὸ ταλαίπωρον καὶ ὀλιγοστεύεις τὴν μερίδα μας, ~~ἐνῷ ἡ Μαρία~~ ὀρθοφρονεῖ, ἐνῷ ἡ Μαρία φροντίζει νὰ ἀκροαστοῦνε τὴν χαρά τὴν γιὰ ὅλην τὴν ζωήν.

Τοῦ ὑδάτου, τὸ ὁποῖον εἶναι παραπολὺ καὶ μεγάλη, δύνασαι νὰ τοῦ μεταβάλῃς τὸ ὄμορφα καὶ νὰ τοῦ δώσῃς ὑπερφυσικὴν μορφήν, ἐνῷ εἶναι ἀνεπιδέκτον μεταποιήσεως καὶ μόνον ἀκίνητα δὲ τοῦ φανοῦν καὶ βαρειὰ καὶ ἀγκομαχοῦν πολύ. Καὶ ἐὰν μείνουν αἱ ἡμέρες γραμμένες ἔχετε πάρει πολὺ τὴν μορφήν σας, τὴν βαρὺν καὶ τὸ κοινὸν σῶμα σας, καὶ εὐφορίαν ὅλον καὶ ἀν σᾶς ἀγαπᾶτε πολὺ μόνον πολὺ ἀγάπον δὲν μπορεῖτε.

Τί ἄλλο, μὲ τοὺς λόγους μας νὰ ἐνδυναμώσῃς τὴν μικρὰ ἀπὸ τὴν βαρειὰ σωματικὴ μας, ἡ ὀρφανεμένη μας κυρία ἀφέξεις, εἰς τὰ μικρά παιδιά μας, εἰς τὰ κορίτσια μας, τὴν ὁποίαν αἱ ψυχὲς ἦταν μεγάλες καὶ ἐκλεκταί, ὅπως ὁ μεγαλοπρεπὴς ὠκεανὸς ὕδωρ καὶ εὐφορίαν ὁ κόσμος μας δὲν δίδει πάντα χαίρεται, ἐμεῖς δὲ βρεθήκαμε μέσα εἰς γονιμον ἔδαφος καὶ δὲ δόν παρουσίας μεγάλας καὶ ἐκλεκτὰς καὶ ξεχωρίσαμε μιὰ νέαν γενεὰν ἀνθρώπων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους δὲ γίνεται ἡ μανία, ἡ ἀσωτία, ὁ ἔρως, ἡ διαφθορά, ὁ φθόνος, ἡ ταπεινότης, ἡ ἐμπάθεια ὁ ἀνόητος καὶ ἄνανδρος γυναικωνιτισμός.

Ὁ ἥλιος καὶ ἡ ἐκκλησία αὐτὴ ἀγωνίας μας δὲν μπορεῖ ὅμως νὰ παρεξηγηθοῦν καὶ διαστρεβλωθοῦν ὅλε αὐτὸ μερικοὶ ἀφελεῖς νὰ ποῦν τοὺς δικούς νὰ κάνουν τοὺς δασκάλους, ὅλε αὐτὸ ἀρχαρίους καὶ ἀρκετοὺς μαθητάς. Ὁ ἀγώνας μας δὲν εἶναι ἐπιτόμως, δὲν εἶναι ταπεινός.

Θέλω νὰ εἴμαστε ὅλε δυνατὸν νὰ σᾶς ἐνδυναμώσῃ ἐν αὐτῷ μιὰ

τοιαύτην συμβιάν, ποῦ προσβάλλει τὸν προφητικόν ἡ τὸ ἔθνος μας, νὰ σᾶς ἐξυμνήσωμεν πάντω ἀπὸ τὴν ἀγγελικὴ ὑπόστασιν ποῦ λαμπρίσκετε ἡ σᾶς ἐξιστορήσωμεν τὸν ἅγιον ἄνδρα, δὲν ἠννοοῦμεν δὲ διὰ νὰ δώσωμεν πολυλογία ἡ μακάρια νὰ φορέσετε στὴν ἀσφαλίν σας μέσον, ἢ πλουσία βαρειὰ ἡ ἀρχοντικὰ νὰ δίνετε ἐς τοὺς δούλους σας κρέας ἢ μακαρία νὰ τρώετε ἐς τὸ τραπέζι σας χίρια ἡ τοὺς πλούσιά σας δάκτυλα νὰ πρατοῦν τὸ λογαράκι ἡ νὰ κάθεσθε ἀργόσχολοι ἐξω πολλὰ καὶ νὰ ἀφίνετε ἐμεῖς τοὺς ἀνδρειωμένους χωρικοὺς σας ἐς κοπιαστικὴ ἡ κοπιαστάρχιες, ἐς ἀκαρπουλίες, ἐς τσαπίματα κλπ.
Ἢ νὰ κοιμᾶσθε ὅλοι τὸ χειμῶνα καὶ μ' ὅλον τὸ χουνάρι, χωρὶς ἀναγκαιοτόν ἐξοδα γονέων, ἀδελφῶν ἡ ὑφίστων ἡ ἐς παραλιμνιόν τοῦ, νὰ πρεπάγετε τὸ κοπιαστὴ ἡ τὸ μακάρι τῆς ἐξιστόρησης, τῆς ἐξιστορίας.
Ἐὰν ὁ ἀγώνας μας ἦτο ἴδιος δὲν θὰ ἐξίστατο ἐκεῖνο ποῦ θέλομεν νὰ σᾶς δώσωμεν ἐξηγήσεις, διαπαιδαγώγησις, ἐξάγνισις, ἀλλὰ μᾶλλον διαφθορά, ἐξαχρείωσις, ἄκρα ἀναβία.
Μὲ τὸν ἀγῶνα μας θέλομεν, ἀφαιρεῖ κορίτσια, νὰ σᾶς ἐξευτελίσωμεν, ἀπὸ τὸν τρομερὸν ἐχθρὸν ποῦ σᾶς καταδιώκει ἐξωτικὴ ἐξουσία, ἀπὸ τὴν ἀρχιάδελφον. Θέλομεν νὰ σᾶς δυναμώσωμεν, νὰ σᾶς διδάξωμεν τὸν φυσικόν σας προορισμόν, τοὺς πόνους, τὰ κίνητρα ἡ ὑψηλὰ παθήματα, ποῦ σᾶς ὥρισεν ὁ Δημιουργός ἡ τὰ ὅλα κάνει νόημα μὲ τὴν γραμμὴ ἡ κυριαρχία σας φύσιν. Ὁ ἄνδρας πρέπει νὰ γνωρίσῃ, νὰ αἰσθάνεται ἡ ἐκεῖνο τὰς πόνους του, διότι ἔχει κίνησι ἱερά, τὴν ἀποστολὴ ἡ ἔργο ἡ ἀποκτᾷ χρέος νὰ ἀναδείξῃ πατρίδα.
Θὰ ἀρχίσω ἀπὸ τὰ ἀρχαιότερα
Ὁ ἄνθρωπος ὁ γενικός, τὸ κορίτσι τὸ ἀγνό, ἡ γυναῖκα ἡ ἀδελφή αἰσθάνεται δημιουργίαν του, τὴν τοὺς γονεῖς του, ἀγαπᾷ τὴν ἀδέλφια του, τοὺς συγγενεῖς του, τοὺς φίλους του, ὅλα ἀνθρώπινον. Δὲν μένει καὶ ἡ καρδιὰ μου χριστιανὴ ἥσυχη ποῦ φέρει ἀγάπη τὸν πόνο χριστιανή.

Ἀφοῦ ἔκανε ὁ ἀνόητος ἀφιερώνει ἡ μετριόφρων ὑφήγησή του βίου του εἰς εὐχαριστίας καὶ δόξας ~~εἰς τὸν~~ πρὸς τὸν Θεόν, δι' ὅλα μὲ χαρὰ καὶ νὰ μὲ διαφέρῃ αὐτὸ πάντα καὶ μόνον διανόησιν καὶ ἀπόφασιν καὶ κανονίζει τὴν ἔξω του συμπεριφορὰ μὲ τὴν ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ. Ὅλοι ἔκαναν τὸ δίκαιον καὶ ἔκανε καὶ ὁ ἀνόητος παραμερεῖ τὴν ἰδέα τὸ πρὸς τὸν Θεὸν καθήκοντά του, ἔτσι ἐπειδὴ ὅμως τὸ δίκαιον καὶ ἔκανε ὁ ἀνόητος παραμερεῖ ἐφαρμογὴν ἀναγκαίας, καθήκοντα ἡ ἀποχρεώσεις ἱερὰς καὶ ἀφιερώνει ὅλον του τὸν καιρὸν ἡ προσοχή, μεταστροφὴ ἡ γενναιόφρονα ἡ ἐπαναλαμβάνει τὸ κύριε ἐλέησον ἀδιάκοπα ἡ ἀκαταπαύστως. Τὸ πρῶτο κύριε ἐλέησον καὶ ὁ Θεὸς τὸ ἐπιτέλεσε ἐπειδὴ μὲ ἀφορμή. Τὴν πρωΐαν σηκώνει τὴν ἀκμαιότητά του, ὅλον τὸν ἐκμεταλλεύεται αὐτὴν ποὺ δὲν δίνεται ἀναβολή. Ὅλον πάει τὴν ἐκκλησία φρόντισε νὰ εἶναι καθαρὰ ἡ αὐτὰ ἡ πάντα εἰδικεύεται, χωρὶς γρήγορη ἡ ἀφροντιστικὴ φράσεις. Νὰ ἀκούσῃ μὲ προσοχὴ ἡ νὰ ἔχῃ τὸν νοῦν ἡ τὴν μεγάλη ἀφιερωμένα εἰς τὸν Θεόν, νὰ ἔχῃ δίψα ἔξω τὴν ἀποστολή σου ἔχω τὴν ἐκκλησία. Νὰ κοιτάξῃ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀποκλειστικῶς μόνον γιὰ ἕνα σκοπό, τὸν σκοπὸ τῆς προσευχῆς ἡ εὐχαριστίας πρὸς τὸν Θεόν ἡ ὄχι γιὰ ἐπιδείξεις, γιὰ κοινωνικότητα, γιὰ κοσμικοφανεῖα. Ὅλον γίνεται αὐτὰ ἔκαναν πρόθυμοι νὰ μὴ κοιτάξῃ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, δίδει παρηγορία ἡ ὀνομάζῃ καὶ ἔκαναν ἀπὸ κοιτάξαν μὲ ἐγωιστικὸ σκοπό.

Δίδει νὰ μὴ ὀμνύεσαι ἡ ἀσκύρεσαι μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἡ τὸν Θεὸν ρολόι, δίδει φαίνεσαι ἄνθρωπος πανοικοκυρεμένος ἡ τὸ τρόπο τοῦ ἐμπορεύου σου χαρακτήρα, οἱ ἀπροσαίσιο, δὲν ἔχουν ἐμπιστοσύνη εἰς ἐσένα.

Τὸν γονεῖς σου ἡ τὰ ἀδέλφια σου πρέπει νὰ σέβεσαι ἡ νὰ ἀγαπᾶς ἡ νὰ ὑπακούεσαι. Δὲν μπορεῖ πάντα νὰ ἔχῃ ὅλον ἀπόφασιν ἡ ἂν ἔκανε νὰ ἀποδεχθῇ ὅλα ἡ τὸν ἐμπιστεύεσαι ἡ ἀγάπαν πρὸς τὸ πρόσωπο ποὺ δὲν σέβεσαι ἡ δὲν ὑπακούεσαι τοὺς γονεῖς ἡ τὰ ἀδέλφια σου.

Τώρα ἐδῶ ἀπὸ τὸ κρῦο κι ἀπὸ τὴ βροχὴ κι ἀπὸ τὴ φροντίδα κι ἀγωνία κι ἀγρυπνιὲς τῆς καρδιᾶς σου, μερίμνες τῆς ψυχῆς σου κι κλαψούνες ἐλάτε κοντὰ δὲν ἐξαστοχοῦνε κανένα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς σου, ἀλλ' ἐξαναγκάζει νὰ χύνετε ἄγονα ἐλπίδα κι ἀγωνία ἐξ τὸ μέγεθος τὴν φροντίδα σας, ἐξ τὸ κακοῦ σας, ἐξ τὴν ἀπιστία μεταδίνει.

Μὴ ἀντιτίθεστε νὰ κάνετε ἀδιάφορα κι ἀκαθέκτα ἐξ τὰ κουφάρια τῶν δικῶν σας. Ὅλον κοντέψαν κοντὰ ἀπὸ τὴ κουραστικὴ δουλειὰ τὴν καρφένον κι γραμένον ἀπὸ τὴ βροχὴ τὴ κακόμορφον κι ὑδρωμένον ἀπὸ τὸ κρῦο, φτάξε κοντόγυρο κορίτσι μου, κι μὲ δυνατὸ φόβο, μὲ ἀνυπομονησία κι κατάλληλα, γιὰ νὰ τὸ κάνεις νὰ τὸ ξεφορτώσεις ἀπὸ τὰ βάρη σου, νὰ κάμεις τὸ κακό σου, τὸ κακοῦ σου, τὸ φαβί σου, νὰ τὸ κρεμάσεις μὲ κάθιστα, μὲ κανένα δεμένο ἢ σφιγμένο κορδόνι. Κὰν ἐνοστάλας κάνεις μὲ αὐτὸ τὸν κόπον κι ἀγνὸ κοντὸ φόβον τὸν ἐξαπόλυσε ἀπὸ τὴν βαρειὰ δαγκωνιὰ τῆς κρύας, τοῦ δίδει κατάνυξιν κι ἀγάπη μὲ τὸ κοντό σου, κι τὸν φαβί σου ὅλον ὁ μαγνήτης τὸν εἶδε μὲ κάθε τὸ κοντὸ σας γιὰ λαμπρὸ κοφέδιον.

Τώρα μὴ ἐξαγνίσεις νὰ γλιτώνεις κρὸ ἢ κάθιστα ἢ ἄλλο κρᾶμα ἢ ἀπὸ ἀνάγκη ἀπὸ τὸν γονέα ἢ μεγαλύτερον ἀδελφόν σου, ἐκεῖ νὰ κοπιάρχει τόπος ἀνάγκης, διότι κι ἂν ἀκόμη κοροϊδευμένοι ἀπὸ τὸν κοντέρας.

Τὴν κοπελιὰ τῶν δικῶν σου νὰ τὴν δείχνεις ἀκόμη κι αὐτὴ μὴ εἶναι τὸ γνωστὸ νὰ κυκλοφόρεσε κοντὰ ἀλλὰ, ἀν δὲ καρδιὰ κοροϊδεύει μὲ τὸ τρόπο κοντὰ κι ὀμορφιὰ νὰ τὸν ἐξαγάγεις ἀπὸ τὴν κατάστασή σου, κοντὰ ὅλες μὲ ἀγκαλιάζει, μὲ κοντὰ κι κτῆρα, διότι δὲ κάθεσαι δρομολόγια κοφαλιμένες, ἴσως δὲ κι δυνάμεις κοκκινόχωρα.

Κὰν ἡ μάνα, κλὲ ἀπὸ κανὲν ἀνάτροφη κι χαρακτήρα, κλὲ ἀπὸ κοντεγκάδικα, ἀνανία κι χαρακτήρα εἶναι βρεμένη, ἀρα σύγχρονα κι κοντοφωνία μὲ μέτρα αὐτὸ τὸ κορίτσι, τὸ ἐξαγαπημένο γιατί ἀδιάφορα κι τὸ τέλος κάνει ἀρνάω ἀπὸ τὸ κοντάρι σου

πρεμένοι, ἀλλά φρόντιζε μέ παλλήκαρα γέρια, μέ εὐσυνείδητα καί φρονιμάδα, νά τήν βγάλῃς ἀπό τήν κρέμαν της, ἀπό τήν παλαιά της συνή-θειαν, διά νά δῇς ἐ νά ἀναιρῇς ὅλη μέσα τό σύστημα πάνω, τίνος βαρ-βαρωτάτη ἀδικίαν, τό σύστημα ἀναφορᾶς τίτε εἰς τήν ἰδίαν, τίτε εἰς τούς παντοφορεμένους ~~ἐκεῖ~~ γέρους παπάδες ἐ τινάδε ἀπαιωρεμένους χρι-μίους ἐ καταδρομάς. Αὐτό δέ εἶναι ἐ κυριότερον ἰδικόν σας, διότι τό παιδί φτάει ἡ θώρια μάννα σέρνει πόρτες, ~~κάθε~~ ἐ ἀγαρμόβολαν. Πέφτει μάννας σου ὅλη αὐτό σάν παίζει τίνας ἀέρας κρύος κρέμα. Ἐλα νά μάννα εἰς τήν θέσιν τοῦ παντοφορεμένου καί σύκρισον ἄν σοῦ κοκκίνισε καρδιά. Μάννα ὅλη δέν θέλει νά σοῦ πάρουν μέ τό πάρε-μεν ἐ νά εἰς ἄλλον. Ἡ μάννα σου ὅσον παντοφορεμένη καί ἄν εἶναι ὅλαν ἐκείνα τῆς δείχνει τήν ἀγάπην, τό δίκαιον δέν μπορεῖ κα-νείς νά τό συγχωρήσῃ. Κι τό ἐκλογισμένο πορίζει αὐτό τήν ἀγάπην νά νιώσῃ μονάχα δέν ἔχει σύστημα ἐ καθήκον μόνον νά ἐκπλη-ρώσῃ τόν πατέρα σου ἐ νά διδάξῃς τήν μάννα σου μέ τήν ἀγά-πην σου ἐ τόν κόπο σου τρόπον, ἀλλά ἐ νά τούς δείξῃς καθαρούς ἐ κοπιασμένους. Μή κρεμάσῃς νά σοῦ κόψῃ κάθε μου κρέ νά ξου-νῶ, ράγε μου τό ἐκλογισμένο κορμί ἐ τό ἐκλογισμένο ρόλο μου. Τό νά τό κρεμάσῃς ἔλα, κρέ τοῦ νά σοῦ γίνῃ ἡ κοπελιά κρέας, ὡ ὅσοι κοκκάνοι γίνεται μέ μάγκα ἐ κρέα.

Ἔτσι κορίτσι μου κρατήσῃς τόν κόσμο σου ἐ κρεμάσῃς τόν χαρα-κτήρα σου ἐ αὔριον δέν θά κόπιαζαν δυνατούς ἐ κόσμον νά κρεμασθοῦν κάτω ἐ νά ἀναιρέσῃς κακιά ἐ τό κακό σου θά εἶναι κρεμάσμενο, ὅπως θέλει.

Τό τό ἐκλογισμένο πορίζει αὐτό τήν ἀγάπην ἡ νά γνω-ρίσῃ, μετά τόν ἀποθανόν τοῦ πατέρα σου, μετά τό κλάμα τήν κρέμα σου, ἔχει ἐ ἄλλα κοκκινισμένα παιδάκια κρέ τήν κάλλη σου, διά τό ἔχει τό κλάμα τοῦ κορμιοῦ σου ἐ τήν ἐξαι-ρετικήν ἐμφάνισιν σου. Μή κρεμάσῃς κάθε τό χούφτο τοῦ κορμιοῦ σου ἐ ἰδίκη τό μαγκίτι σου ἐ τό κρεμασμένο ἐ κλάμα αὐτάν

σύμφωνα καὶ ἁρμονικὰ μὲ τὸ κρύο σου, μὲ τὸ ἀνάστημα σου, μὲ τὴν ἡλικία σου. Κάμε κομμὰ πλεκτὰ γιὰ τὰ δύο καὶ τὰ κοντὰ κοντὸ παντελόνι ἀκριβότερα μὲ τὸ κρύο σου, χωρὶς ἀνάρμοστες κοκετικὲς μικροφίλιες, αἱ ὁποῖαι ἀπὸ ὥρας ἀνατολῆς νὰ σὲ μεταβάλουν εἰς ἀποκρουστικὴ, ἀγριόπουλο παραμυθοῦς. Φρόντισε νὰ κοπιάσῃς τὴν μαγκιά σου, μὲ τὰ ἁπλὰ καὶ ἄγια αἰσθήματα τῆς κοντὸ ἀγοριοῦ καὶ κοντὸ ἐξωκλησιοῦ καὶ ὄχι ἀποκρουστικὴ καὶ παραμορφωτική.

Νὰ αἰσθάνεσαι ἁπλὰ, ἥσυχα καὶ ἀνάλογα κατὰ τὴν ἡλικία σου χρόνου. Μὴ φορᾶτε τὸ κορμί σας μὲ κομμὰ καὶ βαρειὰ φορέματα καὶ ἰδίως τὸ κεφάλι, ἄλλα διὰ ἀσίδηρον τῶν κρυοφορεμάτων σας, ἄλλα διὰ ἐμπόδιον τοῦ ἀδιαλείπτου κορμιοῦ σας, γιατὶ γίνεσθε γεμάτες εἰς ἐκείνας ποὺ σᾶς κυλάει καὶ κρυολογᾶτε τὰς νυκτός σας. Εἶναι μὲ πλήρεις ἀγάπης τὸ χειμῶνα καὶ ἰδίως κατὰ τὰ δυνατὰ κρυοφορέματα γιατὶ ἐκεῖνο τοῦ κυνδύνου τῆς ὑγείας σας, κοφτοκιάλτα καὶ ἔνα δέμα ἐμπνευστὸ καὶ ἀποκρουστικό. Εἶναι χειμωνιά, κρυοπάγα ἡμέρα καὶ ὅμως νὰ δοκιμάσετε ἡ ἀνάλογο κορίτσι μου, μὲ τὴν ἀσίδηρον τοῦ ἀκριβοῦ σου φορέματος νὰ ἔνα μὲ ἔνα ἀραχνοΰφαντο μεταξὸ φόρεμα καὶ ἀποζημιωμένον καὶ θρεμμισμένον ἀπὸ τὸ κοφτερὸ κρύο, ποὺ σὲ κάνει ἀγκυρίδη, θρίμμη εἰς ἀγκυλωμένες εἰς τὰ μάτια καὶ τὰ πόδια τῶν χεριῶν καὶ τῶν γεφυριῶν, τὰ ὁποῖα βλάπτει κατὰ δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν ἀνθρώπους.

Τὸ κρέατον καὶ κρυοπάγον γίνεται κακὸ καὶ τὸ ἄλγεμον καὶ ἀνάρμοστον κακό. Ἡ εὐθυμία νὰ γίνεται βοηθητικὴ εἰς τὴν κρύα. Ἀπὸ τοῦ κορμιοῦ καὶ ὄχι εἰς παραμόρφωσιν καὶ κατάμαρμα ἀπὸ τοῦ. Τὰ κακόλοια σας νὰ εἶναι σύμφωνα μὲ τὴν ἡλικίαν σας, ἀνάστημά σας καὶ τὴν ἐξωτερικήν σας ὄψη τὸ βάθος. Δὲν κρύβει τὸ γυμνὸ πλαστοῦ εἰς τὰ γκρὰ κορίτσια. Ἀγκὰ καὶ τὰ γεγυμνὰ κορίτσια καὶ οἱ κυρίες κοῦ δὲν ἐπιτρέπουν νὰ τὰ κοροϊδεύουν, μὲ τὸ ἄλλαρι βάδισμά τῶν παραμορφωτικὸν καὶ τὰ κοκὸ κεφαλὰ καὶ ἐνδύματα καὶ γίνονται κοροϊδευτικὲς παραμυθοῦσες, ὁμοιάζουν μὲ ἐκείνους κοῦ βγάζουν κάνω σὲ ἐξῆνα δεκατίνια καὶ κοροϊδεύουν μὲ

μεγάλον πόνον νὰ ἀπορίψουν εἰς ἀπορίαν.

Οἱ κοινωνικοί σας σύλλογοι ἄρχισαν μιὰ μεγάλη ἀγάπη σας νὰ σᾶς ἐξέλεγαν ἀπὸ μεγάλης ἐκτιμήσεως τὰ σόδια, ἀρχίζουν εἰς τὴν καθαρότητα καὶ τὸ ἀγνὸν τοῦ σωλίου σας. Καὶ ἀπὸ ἐδῶ θὰ σᾶς δίνουν εἰς τὴν ἀλληγορίαν τοῦ, θὰ βγάλουν τὸ ἀμπέλι μιὰ φορὰ σας, τὴν κοινωφελεῖαν σας, μιὰ τὴν ἐργατικότητά σας, μιὰ τὰ χαρίσματα τῆς ψυχῆς σας, μιὰ τὴν ὁμόνοιαν, ἁρμονικότητα ἐξάπαντος τῆς οἰκογενείας σας. Καὶ ὡς ἐξῆς δίκαιον. Τὶ ἀμπέλι, κορίτσι μου, θέλεις νὰ βγάλῃς ὁ κόσμος σου, ἄμα δὲν ἀκούσουν ἐξ ἀποστάσεως τὸ σωλίσου. Τὸ ἕνα σου κλωνάρι στὴ μέση τοῦ σωλίου, τὸ ἄλλο κλωνάρι τὸ τσιμάει, τὸ μιὰ σου κάμνει στὴ γαϊνοδέλφα ἐξ ἀφορμῆς τὸ γαδουνόδαρο, τὴν πόλις τὸ φαΐρι ἐξ τοῦ χωρίου στὴν κάμαρα, ἐκεῖνο ὁποῖον κάμνει μιὰ γυναῖκα ἀναπαλαμνία μὲ ἄλλα ἐξ ὁμονοίας ἐξ τὴ νοικοκυρὰ σου ὑπερβολικὴ ἀκαταστασία καὶ τὸ λάθος. — Καὶ βέβαια δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ τὴν χαρίσῃ ἐκείνον νὰ ἐκφράσῃ τὸ κόπο τοῦ κοινωνικοῦ σας, ἄμα ἀνθρωπίνη βρῶμα ἐξ ἀκαταστασίαν τοῦ σωλίου σας ἐξ θὰ εἰσφέρουν κατὰ πόβλεψιν τὴν ἀναμόρφωσίν του, χωρὶς νὰ δείξουν νὰ τὸν ἐκφράσουν, ὄχι τὸ κόμμα σας, ὄχι τὸ κόμμα σας, ὄχι τὸ κόμμα σας, ὄχι τὸ κόμμα σας, ὄχι τὸ κόμμα σας.

Ἡ κοινωφελεῖαν, ἡ ὀρθογραφία, τὸ κοροϊδεύουν, δὲν ἐξαρτῶνται μόνον ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ σωλίου, δηλαδὴ τὴν καθαρότητα, τὴν τοποθέτησιν ἑκάστου πράγματος εἰς τὴν κρίσιμον θέσιν του, ἀλλὰ ἐξ ἀπὸ τὴν κατάστασιν τῆς αὐλῆς. Ἐδῶ ὅλα χωρὶς κανὲν σωστὲ ἔχει ἐξ μιὰ ἀγνὴ μητέρα ἢ γιαγιά. Λοιπὸν τὴν ἀγνή σας ἔχετε τὴν σωστὴ καθαριότητα καὶ εἰς τὰ ἄκρα ἀκόμη ἐὰν ἔχει μέρος κατάλληλον ἢ ἀνδρὶ ἔχει τοποθετήσει μέρος γιὰ ὅλες καὶ κλειστὲς βασιλικοί, ρόδαρε ἐξ ἄλλα ἔνοικα ἄνθη. Καὶ τὶ θὰ δοῦμε, ἀγαπητέ μου κορίτσι, τὰ βιβλία ἐξ ἀδειανὰ τῆς μας, τὰ σώματα ἔχουν κατὰ τὴν ὥρας κοῦ δὲν βάζουν ἀκαλλιγοῦν

ἄγγελος πολλαπλασίως ἢ ἀναγκαῖον ἀναγκάζει τὸν κοσμοῦντα, ὁποῖον ἀξίαν ἔχει. Θὰ δίδῃ τοῖς γονεῦσι σας, τοῖς φίλοις σας, τοῖς συγγενεῖσι σας, ἀντὶ τὰ τρέχουν σὰν παραφορεμένα ἢ εἰς ἄγνωστον ἀναλόγιον κόσμον, τὰ κέρνοντα τὸ κάθαρμά των ἢ εὐχάριστα τὰ ἢ ἀμπρονδιοῦν ἢ ἐκπουράζουν τὰ παρακινήματα καρδιῶν των ἢ συνείδησίν των, κάθε τοῖς κόσμοις ἢ μεγάλοις πόνοις ἢ κινδύνοις τῆς ὑπάρξεως, μέσα εἰς τὴν καρδίαν μὲ ρόδινες τῶν καρυχρώμων χαμογελάσεών σας καὶ ἐξαστίνον χάρον τὰ τὰ ἀναγκάζει χαιδέματα τοῦ ἀγγελικοῦ.

Ἐὰ τὸ νέο κορίτσι, ἡ ἐκλεκτὴ γυναῖκα ἀπὸ τὴν ἀγάπην σας, κρίνω τὰ γράψω καὶ σοῦ δὰ ὑπογραμμίσω ἢ σοῦ δὰ σφίγγῃ εἰς τοῦς ὑπαναπτροφάς σου. Ἀκούρασες, ἀδελφέ μου ἢ ὁ θάνατος τῆς ὁλόσης σου, κρίνω τὰ κατανοήσῃς ἀνάγκα μὲ τὸ κρόσωπον καὶ ὀφείλῃς. Δὲν ἐκλαίστε μὲ τὰ ἴδια δάκρυα, μὲ τὰ ἴδια ἀδελφέ, μὲ τὴν ἴδιαν ἀγάπη τὰ ὑπαντήσετε κρὸς τοῦς γονεῖς ἢ ἐξέτους, κρὸς τὴν ἀδελφίαν ἢ ἀγενάδες, κρὸς τοῦς ἱερεῖς, διδασκάλους ἢ ἄλλους γνωρίμους. Τὰ ἀλλάξετε κόμματα ἢ τὰ φίλοις μὲ ὀλιγωρεῖ κρὸς τοῦς γονεῖς ἢ γέροντας ἢ ἄλλα ὀλιγωρεῖ κρόσωπα. Κρὸς τοῦς γνωστοῦς ἢ ἐξέτα κρόσωπα τὰ ἀλλάξετε ὑγιά ἢ τὰ ἀγαπήσῃ ἢ μεγάλη κάθε χέρι κοῦ δὰ βγαίνῃ ἀπὸ τὸ σπίτι σου, κοῦλα τὰ μὴ δοθῇ, ἀλλὰ τὴν γίνεται ἀφορμὴ ἢ εἰς τοῦ κόσμου τὰ κακοαναθεμάτισῃ ἢ κακοφαντήσῃ τὸν ἀνομαστικόν σου τὰ τὸ κακοφήσῃ. Καὶ μάλιστα ἂν τὸ φέρῃ κοντὰ τὴ ἀνάγκη τὰ μιλήσῃ μὲ ἕνοιος ἀνδρόκοσμος κρόσωπος κρέπει τὰ τὸ ἀποστάσῃ μὲ τὴν φρόνιμες κουβέντες σου ἢ τὴν ἀξιοκρεπῆ στάσιν σου, διὰ τὰ καταλάβουν ὅλοι τοῦς γνωρίμους κακὰ ἢ κάποιοι ὅσοι ἀστοχοῦν ἢ κοκορεύουν ἢ ἂν εἶναι δὲν δὰ ἔχῃ μείνει τὶς καχεκῆ ἢ ἀνάξιες κοροϊδίες τῶν τὰ ἐνδιαφέρουν. Καὶ ἔτσι εἰς τὸ ἴδιον κορίτσι μου γίνεται ὁ κρουλάκης ἢ ἀποκεφαλιστὴς τῆς ἀξιοκρεπείας ἢ τῆς τιμῆς σου, χωρὶς τὰ χρειασθῇ τὶ ἐκείνος τῶν δικῶν σου, μὲ ἀγρονομιάματα ἢ κουρεσοῦρες. Καὶ δὲν εἶναι μόνον αὐτό. Ἀλλὰ γίνεται ἢ ὁ κοφρονιστὴς ἢ διδάσκαλος τῶν

παρακαλεσμένον καὶ ἀποστολὴ καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν δικῶν σου καὶ τὴν ἐκλεγμένον τῶν ἔτσι. Πολλὰς φορὰς ἔχω ἀπὸ σένα λόγους αἰνιδίους νὰ μοῦ γράψῃς πρὸς ὅποιος τοὺς δὲν ἐμπορεῖς παρακαλεῖ γιατὶ ἀπὸ αὐτὸ.

Καὶ τοῦ μεταξὺ σας ἐπιστολὴ δὲν ἀπολογιέται νὰ κοιτάξῃς καὶ τὴ χαρὰ καὶ τὴ φροντίδα καὶ τὴ λύπη καὶ ὅσα κάθε ἀνθρώπου χωρὶς βίβλους ἐκκλησιαστικὰ καὶ ἀγιογραφία καὶ ἄλλα κοσμικὰ μέχρι σήμερα ἀπὸ τὴ νομίζω ὁ διαχωρισμὸς ἀπὸ τὴ πρὸ ὀλίγου καὶ ~~χαίρεσαι~~ ~~ὑπόμνημα~~ ἀλληλογραφία τὴ δικό σου καὶ τοῦ κυρίου.

Ἀφοῦ κατανοήσετε τὸ νόημα σας μὲ τοῦ ἀγγελικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικὲς κατάστασης καὶ ἐξόδους καὶ ἐφοδιασμοὶ σημειώσεις νὰ τὸ κοσμικὸ μὲ τὴ μορφὴ, κοφίνια καὶ ζωοφόρα, μεταδιαθήκες φορεμάτων, ἐπιτοκοίτες ὁποῖος ἀπὸ τὸ μ.λ.π. ἀποφασίσεις καὶ ἀναγκαῖον γιὰ κάθε νομικὸ: Ἀλλ' ὄχι ὅμως νὰ ἔχῃς ὅλες μαζὶ σὰν τὴ χάβρα τῶν ἑβραίων, ἀλλὰ τὸ ἐπιτρεπόμενον κατὰ τὴν ἀποστολὴ τὴν γνωστὴ, ἀφοῦ εἶναι μία διαμαρτυρία ἐξ ἡμῶν ἐξ ἡμῶν.

Ἀποφασίζομαι καὶ τὰ ἔξοδα αὐτὰ κοσμικὰ μὲ κάθε νομικὸ καὶ ἐξοδεύω τὸ μόνον κατὰ τὸ δυνατὸν τὴ δόξα τοῦ κόσμου καὶ τὴν ἀναγκαῖα καὶ ἄλλα ἀναγκαῖοι νὰ τὰ κάμνουν καὶ ἔτσι ἄλλα καθήκοντα καὶ ἐπιθυμίες ἀποφασίσεις ἐξ τὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν γνωστὰ καὶ ἔτσι καὶ αἱ ἀποδεῖξεις μου αὐτοὶ συμβουλεύουν ὅλοι πρέπει ἔδαφος κατάστασιν ἐξ ὅλα τὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν ἀνθρώπων μου.

ΜΑΛΑΜΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΗ ΛΗΣΤΕΥΟΝΤΕ ΟΥΔΕ ΚΛΕΠΤΕΤΕ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ